

INDEX CPIOSSIMVS

EORVM OMMIVM

Quæ in IOANNIS GVTIERREZ Repetitionibus,
Allegationibus & Consilijs continentur.

Littera R. Repet. A. Allegat. C. Cons. denotat.

- A**SENDS audi debet super excusationis causis quare comparcere non possit. C. 13. n. 1.
Absolutio fidei relaxatio iuram. c. ad effectum agendi vel excipiendi, non operatur recifionem contra, sed ipse firmus remanet, in R. authent. sacra, tia puberum, n. 20. C. si aduersus vend. quod duobus modis limitatur, ibidem, n. 11. & 21.
Absolutio ex communicationis facta ab ordinario, vel ab excommunicatore sine partis satisfactione, vel alia iuri forma prætermissa valeat, licet sit iniulta. A. 9. n. 5.
Absolutio facta à delegato Pape virtute bulle cruciaz, vel alias parte non satisfacta, vel altera iuri forma non seruata, est nulla. ibid. n. 6.
Absolutio ad reincidientiam, cuius effectus sit, quid operetur, ibid. n. 7.
Absolutio excommunicationis facta à sacerdote ad reincidientiam virtute bulle cruciaz, & cum confessu partis permitteatis absolutionem tantum fieri ad reincidientiam, & non alias nec alio modo, est nulla absque mandato iudicis etiam sacerdos simpliciter absolutus, non adiecto ad reincidientiam, ibid. n. 11.
Absolutio vel relaxatio iuramenti, an sit necessario perenda, quando est: enormissima leso, R. authent. sacramenta, numer. 95. & sequentib.
Absolutus ad reincidientiam per sacerdotem, qui tantum habet ordinem, non videtur iurisdictionem de confessu partis, ad cuius instantiam erat excommunicatus remaner in eorum absolutus, & non reincidit in excommunicationis sententiam absque uno mandato iudicis. A. 9. n. 8.
Acceptatio confessionis extra judicialis, an hodie requiratur. C. 10. n. 2.
Acceptatio remissionis iniurie hodie non requiritur, ibid. n. 3.
Acceptatio donationis requiritur, ut valeat, etiam aente lege Reg. 1. n. 16. li. 5. Nou. Coll. & alia plura de acceptatione donationis. C. 41. n. 4.
Acceptatio absentis requiritur in donatione etiam statu caueatur, quod alteri per alterum acquiratur obligatio. C. 41. n. 13.
Accusatus non potest esse testis in eadem causa, c. 35. n. 6. & seqq.
Accusatus de delicto negans se illud commis, si conuincatur de mendacio, an possit villare defensionem apponere, R. auth. sacramenta, n. 65. & seqq.
Accusatus de aliquo crimen ante condemnationem potest alienare bona suaritulo onerolo vel lucrativo: dum ramen id in fraudem non faciat, A. 11. n. 3.
Actio regulariter non nascitur ex sententia arbitri, R. I. Nemo potest, numer. 417. & 418. ratio quare à sententia arbitri non appellatur.
Actio oritur ex sententia arbitri quando compromissum factum est sine pena & sententia arbitri est emologata ex parte, & hodie idem est, etiam si compromissum sit pena, ibid. n. 419.
Actio oritur ex sententia arbitri emologata, etiam si compromissum sit pena, quando in eo est clausula, rato manente pacto, ibid. n. 422.
Actio no[n] oritur ex sententia arbitri, quando compromissum factum est per stipulationem: sed condicione incerti competit, non ex sententia Arbitri, sed ex stipulatione ad interessum, ibid. n. 427.
Actiones personales, & sic illæ: quæ 10. annis prescribuntur hodie cum mala fide non procedunt, ibid. n. 476.
Actio semel existita, amplius non reuinicit, ibid. n. 136.
Actio nee vilis est danda in casibus, in quib. lex deficit, c. 21. n. 1.
Actionis hypothecaria forma & sententia, c. 49. n. 16.
Actor vel reus cognoscuntur ex actibus successivis, & persequantur in iudicio, c. 5. n. 22. & 23.
Actus ad voluntarias jurisdictiones pertinentes sicut celebrati diebus feriatis, ita etiam, & in loco religioso, R. I. Nemo potest, n. 86.
Actus quomodo debet valere modo quo possit, remissio, ibid. n. 140.
Actus agentium non operatur ultra eorum intentionem primitiavum vel secundariam, c. 22. n. 21.
Adiudicatio debiti descripsio, c. 19. n. 1.
Adoptratus ab extraneo ratus succedit adoptranti ab intestato, & dicitur suus ei, non falem ab intestato in R. s. sui, n. 3. inst. de hered. qualit. & eius ratio duplex, ibid. n. 52. & 53.
Adoptratus filius est suus adoptranti, ibidem, n. 150.
Adoptratus filius transmittit hereditatem non aditam ex potentia suitatis, ibidem, numero 151.
Adoptratus ab extraneo ratus succedit adoptranti ab intestato, & dicitur suus ei, non vero ex testamento, ibid. n. 152.
Adoptratus ab suo succedit contra testamentum ipsius: & ita intelliguntur duo iura, ibid. n. 155.
Adoptato ab auct., an debeatur quarta pars bonorum ipsius adoptrantis, ibid. n. 156. & quorum bonis intelligatur, & quo modo arrogatus succedit cum aliis filiis naturalibus, ibid. n. 157.
Adoptionis & arrogationis differentia, ib. n. 154.
- Adscribens sibi legatum in testamento minus solemnii, non tenetur pena Senatusconsulti, R. I. Nemo potest, n. 210.
Adulterinus non gaudet nobilitate patris, C. 1. n. 6.
Adulti contractus iuramento confirmatur, licet iudex interdixit adulto, ne contrahat, R. auth. sacramenta puberum, n. 106.
Adultus non habens curatorem potest deferre alteri iuramentum, R. auth. sacramenta, n. 108. fecus si habeat, ibidem n. 106.
Adultus curatorem habens, & quiparatur pupillo: & quomodo hoc intelligatur, R. auth. sacramenta, n. 204.
Advocatus vel doctor non est mirandum, quod diversa iudicia vel consilia mutato proposito dederit, R. auth. sacramenta, n. 16. & seqq.
Advocatus vel scribens in iure pro vna parte, non est idoneus testis in fauorem ipsius c. 24. n. 8. & 9. seqq. ampliar.
Æstimatio in dubio in dubiis facit emptio, nem, maxime facta mentione pretii, c. 17. n. 19. & 21. & pretium in proposito semper iusta esse presumitur in dubio, ibid. n. 25. & accipienda est semper conjectura quies potest, vt Æstimatio facit emptio, nem, ibid. n. 24.
Æstimatio rerum dotalium, quando emptio nem non facit res percirent periculo mulierum, ibid. n. 31.
Æstimatio rerum dotalium non facit emptio nem, si pactum sit, quod res ipse soluto matrimonio reddantur, c. 17. n. 31.
Æstimatio in dubi facit emptiōnem, ex aſtū principio conuenienter, vt nominarentur æstimatores bonorum licet postea non interueniant, quia ipsæmet partes æstimauerunt, ibid. n. 39. & 40.
Æstimatum prædictum in dotem datū, libere efficiut mariti, adeo, q. nod per ipsius hætes retineri potest, ibid. n. 25.
Æstimatum partis censetur æstimatum filij, & inferetur ex hoc, & procedit in publicis munerialibus, secus in privatis, R. s. sui, n. 17. & 15.
Æstimatio vel dotalis facit emptiōnem, C. 22. n. 13. sed hoc procedit tunc demum, cum facta est statim tempore traditio quis, aut tempore quo dos constituitur, vel paulo post, secus si postea, C. 22. n. 15.
Æquis, l. Si me, & Tertium, cum similib. f. si certum per, R. auth. sacramenta, numer. 82.
Ætas ad matrimonium requisita, ibidem, n. 4.
Ætas hodie per sacrum Concilium Tridentinum, requisita ad professionem religiosi, ibid. n. 7.
Æter vel fundus in parte redactus ad cultu-

Index in Repetitiones, Allegationes

ram, non potest dici de novo rumpi, & co-
li in altera parte ipsius fundi, Consil. 21.
num. 14.

Agit non potest hypothecaria, vel personali
actione aduersari fideiūssores, vel terios
terum possidentes, nisi precedentē excus-
ione in persona principalis debitoris, R.
l. Nemo potest, n. 39. quod limitatur duob.
modis, ibid. num. 30. & 31.

Agit potest aduersus debitorē debitoris à cre-
dore, cui facta est adiudicatio debiti, ea-
dem via executiva, quo principalis credi-
tor defunctus, vel ipsius heres, sive testa-
mentarius agere poterat, c. 19. n. 1. & 11.

Agitationis ratio nō cœlesti habita quoties-
cunq; in aliqua parte, seu clausula primo-
geniti vocat̄ feminam, et si plures in eo
primogenito masculi plures in eo
Appellari potest à sententia arbitri quantu-
do compromissum est sine pena, & quando
sententia arbitri est emologata expres-
sib; no. 410.

Appellari potest ab executore non habente
iurisdictionem, ibid. num. 445.

Appellare, an sicut a mandato iudicis de ex-
sequendo in causa quib; nō licet appellare
ab executione.

Appellari an possit a sententia arbitri quan-
do compromissum est sine pena, & quando
sententia arbitri est emologata expres-
sib; no. 410.

Appellari potest à sententia arbitri que au-
toritate statuti parit actionem, ibid. n. 4.

Appellari posse quaque sententia arbitri
iure Canonico, ibid. num. 15.

Appellari an possit hodie Regio à sen-
tentia arbitri, ibid. n. 416.

Appellari hodie potest à sententia arbitri,
quia ex ea datur actio, & executionem
meret, ibid. n. 418.

Appellare proprie dicitur chirographum
proprium, non vero alienum, ib. n. 2.

Alienans non incidit in causum vel pec-
catum, quando alienatio fuit nulla, c. 21. n. 8.

Alienans præsumit ecclesiæ, etiam exigū
deponit, ibid. n. 9. & 10.

Alienata res absque iuri solemittantur est re-
stituenda cum fructibus, c. 18. n. 71.

Alienatio facta contra prohibitionem testa-
toris est ipso iure nullæ: & quis admittitur
hoc casu ad rei vindicationem, R. l. Nemo
potest, n. 25.

Alienatio parvæ iei Ecclesiæ, ita prohibetur
a iure Canonico, sicut magne, c. 23. n. 8.

Alienatio seu venditio rerū immobiliū pu-
berum facta citra curatorum licentiam, &
sine decreto prætoris, firmatur iuramen-
to, R. auth. sacram. n. 23.

Alimenta præsterit etiam peti possunt, quā-
rum ad comitib; illa, in pecunias numeris
et, & quantiā ad vestitus in specie, A. 2. n. 2.

idem est in alimentis debitis à patre filio,
quando filius ad se alimento mutuū
accept; & illum debet, non idem credito-
res possunt ea petere per actionem de in-
rem vello, ibid. n. 3.

Alimenta, quod debeant solui ex redditibus,
& accessionibus patrimoni, non vero de
proprietate, ibid. n. 5, & an hoc proce-
dat quando redditus rerum pupilli sunt
nulli, vel ita tenues, quod ex eis ali non
possit, ibid. n. 6.

Aliud pro alio ab iniuto creditore exigiri nos
potest, c. 30. n. 1.

Alleganti dolum incurbit onus probandi, c.
9. n. 7. & c. 36. n. 24.

Alliquo alteri ad sare presumerit man-
datis committere delictum, trib. concur-
tentibus de quibus hic, c. 36. n. 37.

Alliquo hec si non erat inimicus of-
fensi, non presumit mandatis vel cō-
sulto, locis sententiæ, & non recipit.

Arbitri si presentib; patrib; & hemologan-
tibus sententiæ ferant, poterit peti execu-
tio laudi, licet de compromissu nullata
nos doceatur, R. l. Nemo potest, n. 443.

Arbitri sententiæ, & compromissa habent immodi-
citat in sententiæ arbitriaria, R. l. Nemo
potest, n. 440.

Animus qui requiritur in acquirendâ posse-
sione postquam est acquisita, non est ne-
cessariis in ea conferuanda, R. s. sui, n. 27.

Arbitrio iudicis in compromiso dictū sit, quod
possit facere ad libitum voluntatis sui, &
tolle de iure vnius partis, & dare alteri
immodicat iudicet, eorum arbitrii re-
ducitur ad arbitrium boni viri, & quod sit
ratio, A. 1. n. 24.

Arbitrio iudicis tenebitur, quod dicatur
longum & modicum tempus, cap. 4. nu-
mer. 31.

Annuā pēsionē super aliquo fundo inter pri-
uatos constituta, tertius illius fundi possel-
lō, non potest actioni personali predicta
pēsione conueniri praeter quam in tribu-
to vel censu Principis, R. l. Nemo, n. 33. &
ibid. n. 37. an hypotheca irregularis hos
arbitrio producta in testem impertinetis

& Consilia, Dn. Joan. Gutierrez.

Beneficia principi latissime sūt interpre-
tanda, A. 3. n. 14.

Beneficia duo habent cōtra iuris prohibi-
tionē non datu vilis tercianus ad optan-
dom vel declarandum, utrum beneficium
ipolorum eligat habendum, & alterum di-
mitterendum, vel resignandum, c. 10. n. 5.

Beneficium abstinenti datum suis est de-
ratorio, R. s. sui, n. 10. c. vbi nu. sequen-
tibus quate preiores hoc beneficium con-
senserint.

Beneficium curatum esse aliquod afferent
incurbit onus probandi, A. 8. n. 5.

Beneficium aliquod quotiescumque ex fun-
datione, statuto vel cōsuetudine, non po-
test dari nisi habenti sacrum ordinem vel
sacerdotium, non potest prouideri alteri,
quam habent illum ordinem vel sacer-
dotium, c. 1. n. 13. & c. 2. n. 10.

Beneficium ecclesiæ tam unum tam cō-
fetti in posterum singulis debet, ex decre-
to Sacrosancti Concilii Tridentini, quod si
si id non sufficit ad vitæ sustentationem
aliud simplex conf. tri potest, demodo
vtrumque residuum personale non re-
quiratur, c. 1. n. 42. 2. n. 12. & c. 10. n. 1.

Beneficium primum vacat per adiunctionem
possessionis secundū: vel ex quo stetit per
adipisci debentem, quo minus possessionē
aciperit, c. 10. n. 4.

Beneficium restitutio transit ad heredes,
& ceteros successores viuientes, cap. 14.
n. 1.

Beneficium quoties ex fundatione non po-
test dari nisi habent factum ordinem, pro-
videt non potest nisi habent illum sa-
cram ordinem, c. 4. n. 6.

Beneficium renuntiatio, vide renuntiatio.
Beneficium prouidendum curatum iuris
incubit onus probandi, A. 8. n. 5.

Atrox iniuria debet esse, ut propter eam re-
uocetur donatio, c. 24. n. 2. & 14.

Atrox iniuria consideratur tribus ex causis
facto, loco vel persona, ib. n. 15.

Atrox iniuria, que dicatur, & que leuis, ibid.
n. 18.

Atrox iniuria, an sit attento iure Regio vo-
cari aliquem cornutum ibid. n. 10. & 21.
quid si babilo vocari ibid.

Authenticæ de laeti & illis Episcopis, s. sed &
hoc præsentis dispositio exorbitans est: ac
proinde non extendenda vltia causis, & cō-
ditiones in eodem texu comprehensor, c.
16. n. 15.

Authentica hoc si debitor, C. de pign. an ha-
beat locum, vbi agitur ex causa donis, cap.
50. n. 18.

Authentica sacramenta puberum, C. aduer-
sus vendit procedit, quod præstatum est
iuramentum defatur, & sic de non con-
traueniendo: secus tamen est in iuramento
de pretorito, vel de præstanti, R. d. auth.

Authentica hoc si debitor, C. de pign. an ha-
beat locum, vbi agitur ex causa donis, cap.
50. n. 18.

Bona fides præsumitur ex eo, quod quis suc-
cessit in bonis debitoris, & vel si debeat
ex contractu gesto per procuratorem, vel
negotiorum gestorem, R. l. Nemo potest,
numer. 48.

Bona defuncti vel minoris cum sunt vendē-
da ad solutionem debitorū, à quibus in-
cipiendum sit, & formæ requisita & quod
creditoris insit cum efficiat, c. 18. n. 61.
62. & 63.

Bona permuta cum liberis & franchis à
solutione onerum libera existunt à præ-
dictis scribent, c. 1. n. 21.

Bona vincula absconscientia Regia non pos-
sum cum ea alienari: secus si facultate Re-
gia fuerit vinculata, c. 18. n. 79.

Bonus dotalib; æstimatis traditis, verba est
præsumit, c. 17. n. 29.

Bonorum præfatio & sollemnis agnitus, etiam
hodie erit necessaria in casu filio præte-
rito, si de iniustirupt, R. l. Nemo potest,
n. 140.

Causa qualibet etiam iniusta excusat a do-
lo, c. 37. n. 5. & n. 13. & 15. & sequen-
tibus.

Causa naturalis potius attenditur quam ac-
cidental, c. 5. n. 11.

Causa cognitionis facta nimis brevi tempore
non sufficit, c. 11. n. 9.

Clausula codicillaris colligitur ex verbis te-
statoris positis in leg. codicillis, g. f. ff. de
leg. 2. R. Nemo potest, n. 23.

Clausula codicillaris præsumitur interposi-
ta in testamento inerit liberos, ibid. n. 24.

Clausula, appellatione remota, intelligitur
tum inter partes litigantes: secus vero
respectu tertii opponentes se pro suo in-
teresse, ibid. n. 88.

Clausula, rati matente pacto, quid operetur
ibid. n. 42.

Clausula generalis, q; plur; est, contrahente
donare propter multa benemerita, &c. nō
est sufficiens ad excludendam lesionem e-
normi simam, R. auth. sacramenta, n. 10.

Clausula, Non obstante tali legi, &c. nō lice-
re, ibid. n. 49.

Clausula ad legem Regiam ad hoc, ut trans-
acto decennio non possit peti executio pro
debito contra debitorem, ibid. n. 49.

Cautela, ut iure civili possit renunciari sta-
tuto inducenti præscriptionem debiti, i.
ibid. n. 49.

Cautela ut contrahentes, qui iuraverunt ali-
quam scripturam contra prohibitionem

AA 2